

מה קרה

על הספסל בקיריה

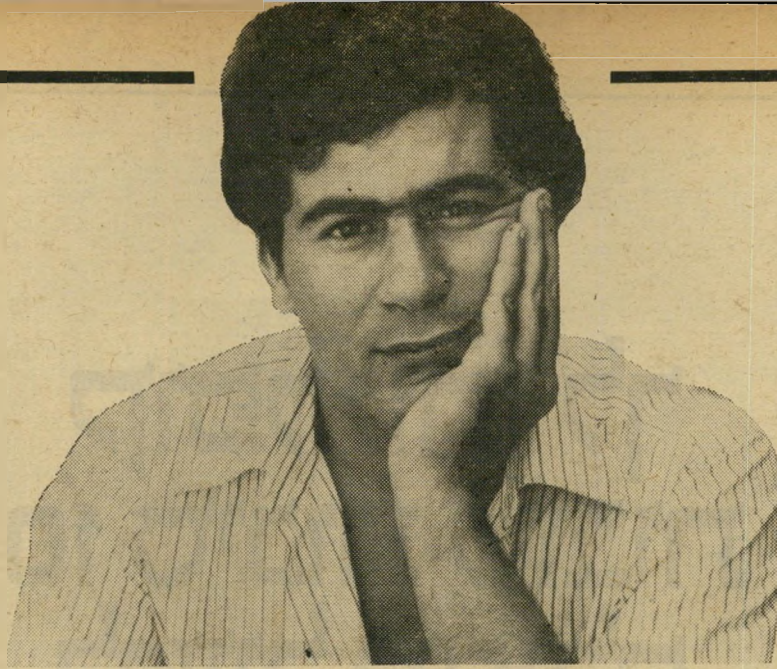
בשעת הלילה

כאשר כגשה

הבחורה באיש הרדין

שענה על

המודעה שלה?

עוזר-מפיק נעים

שיחורר בערבות סימלית אחרי בדיקה במכונת-אמת

מהמכה הקלה ביותר, ולגרום עיוורון לכל החיים. הורדתי מעלי את השימלה ונתתי לו לבצע בי את זממו. לא התנגדתי יותר." אסתי הייתה המומה גם אחרי שיצאו חזרה לרחוב. היא לא צעקה ולא ביקשה עזרה. כמהפנטת התלוצחה למשה, עד שהצליחה להשתחרר ממנו ולהסתלק. הוא עוד איים עלי, שאין לי כל סיכוי להתלונן נגדו, "אומרת אסתי, "אני המימה ולא מבינה בדברים כאלה. הוא אמר שיש לו חסינות עיתונאית, ולא יעזור לי אם אתלונן. רק במישטרה הסבירו לי שאין בכלל חסינות עיתונאית, ושאפילו לשר אין חסינות."

אסתי, בחורה שמנומת וחיננית, הח" ליטה לפנות אל משרד ההיכריות זוג או פרד אחרי כמה אכזבות מגברים שתלתה בהם תיקנות. "אני לא בחורה חסרת חברה", אומרת אסתי, "תמיד הייתי מקובלת ב" חברה. בצבא אהבו אותי כולם, בגלל העזרה שהושטתי תמיד למי שהיה צריך. נכון שעם גברים לא הייתה לי הצלחה מי יודע מה, אבל תמיד היו לי הרבה ידידים בגלל האופי הנוח שלי." במעצר ישב משה נעים שלושה ימים בלבד. למרות חומרת העבירה שבה נחשד, החליט שופט השלום, חיים

אונס מחוץ לאולפן

שמה נחמני, לשחרר את החשוד בערכות סימלית של 100 לירות. ההסבר להחלטתו יוצאת-הדופן של השופט, קשור בתוצאות הבדיקה בגלוי שקר (פוליגרף), שעבר נעים, בהתאם לבקשתו. תוצאות הבדיקה קבעו כי הוא דובר אמת. עורך-הדין לידסקי החל כבר בהליכים לקראת הגשת תביעה אזרחית כנגד ה" מתלוננת. אסתי תוצג כמעלילת שווא שהגישה תלונת כוזב, ייתכן שתילאץ להעיד מעל דוכן העדים, ולספר שוב על אותם רגעים, שהביאו לכל הפרשה.

אסור לשותק

ר א תמיד נתון הפוליגרף תוצאות נכרי נות. קורה שהפוליגרף אינו מצליח לגלות את האמת. הדבר תלוי בעיקר בתכונותיו ורגישותיו של הנבדק. החוק הישראלי, המבוסס על ספר החוקים האנגלי, קובע סייגים חמורים לה"ר שעה על עבירה באונס: סעיף 357 לפקודת הראיות (נוסח חדש), "חובת סיוע" ממש בעבירות מין, קבע: "מן המפורסמות הוא כי במקום שדוגמה האשמה על עבירה מינית, רואים את המתלוננת, קורבן עבירה, מבחינת אדם שהוא חשוד על השבועה ואין סומכים, איפוא, על דברי עדותה, אלא אם כן נתמכים הם על-ידי ראיה נ"ר ספת, בלתי תלויה. הטעם לכך הוא: חזקה עליה, על המתלוננת, שבראש ובראשונה חתרה להגן על כבודה ומן הדין, איפוא, לנקוט זהירות יתרה לגבי דבריה, ולא לראותם כאמת, מבלי שתהא קיימת בצידם הוכחה מסייעת."

סעיף 359 — הסיוע הדרוש בעבירות מין, ומהותו — קובע: "מן המפורסמות הוא, כי הסיוע הנדרש לעדות המתלוננת בעבירות מיניות, צריך שיהיה אוטונומי, של חיצוני, בלתי תלוי כלל באמירתה, של המתלוננת גופה". לא ברור אם אסתי תצליח להביא בפני בית-המשפט את הסיוע הנדרש, סביר להניח שמשם נעים, באמצעות פרקליטו, צבי לידסקי, יזוהה מחוסר סיוע, ואולי אף יוכה בתביעה האזרחית. במשך שלושת הימים שבהם התלבטה עד שהחליטה להגיש את התלונה במיש"ר, עברו על אסתי שבעת מדורי גיהנום. "החלטתי להתגבר על הפחד מפני ניקמתו של משה, ועל הבושה, ולפנות למישטרה", היא מסבירה, "כי הגעתי למסקנה שנגד כוח צריך להשיב בכוח. אסור לשתוק, ולו רק למען בחורות אחרות, שעלולות להיות הקורבנות הבאים, החלטתי להש"ר המש בכוח החוק כנגד הכוח הברוטאלי והאכזרי שהופעל נגדי".

מתלוננת אסתי

הפחד השתלט על כל גופי...

בכוח, את השימלה והזהיר אותי שאם אתנגד יכה אותי. בעזרת ידו תיאר לי שאני "כזאת קטנה לעומת כוחו. לכבוד התמודדתי מול איומים ואלימות, באותו רגע קפאתי על מקומי. הפחד הש"ר תלט על כל גופי ושיתק אותי לחלוטין. משה, בחבור הסימפטי, שקצת ריחמתי עליו בגלל המום ברגל שלו, הפך לנגד עיני למיפלצת, שעשתה בי את הדבר הנורא ביותר. באותם רגעים זכרתי את מה שאמר לי אבי בתקופת התברותי: "אם פעם מישוהו יאנוס אותך, אל תתנגדי, כי הוא יכול בשעת טירופו להרוג אותך". אני בטוחה שכל בחורה שנאנסה, הרגישה את הרגשת חוסר-האונים האיומה, שאותה אני הרגשתי. חשבתי על הכל באותם רגעים, למרות שהייתי קפואה כמו פסל. זכרתי שעדשות המגע הקשות שלי עשויות לפצוע את רישתי העין כתוצאה

ביוזמתה, את השימלה ללא כל סיוע מצדי. היא נשארה בחזיונה ובתחוננים והתחילה לפשוט גם אותם. כאשר הגיעו התחתון גים לקצה הרגל, סייעתי לה להורידם. בשלב זה קיימנו את המגע המיני, ללא כל איום או אלימות מצדי, ובהסכמתה ה" מלאה". שלושה ימים לאחר מעשה, הגישה אסתי תלונה, נגד משה נעים, במיש"ר. בדרך-כלל אין קורבנות אונס מ"ר ננות להתראיין לעיתונות ולשוחח על הרגעים הנוראים ביותר בחייהן, גם אם מובטח להן שהפירסום יהיה בעילום שם. אסתי הסכימה לעשות זאת בשעה שצוות העולם הזה ביקר בביתה. מספרת אסתי: "כאשר התיישבנו בחצר משרד-החקלאות, התחיל משה לשכנע אותי לשכב איתו. סירבתי בהחלטיות ואז הוא איים עלי שאנוס אותי, אם לא אס"ר כיום מרצוני. הוא התחיל להוריד מעלי,

ה טלפון צינעני בביתה של אסתי. קול גברי הציג את עצמו, כשהרימה את השפופרת: "קראתי את המודעה ש" פירסמת בעיתון זוג או פרד. אני רוצה להכיר אותך", אמר.

כך התפתחה שיחה בין אסתי לבין משה נעים, עוזר הפקה בתוכנית שירים ושע" רים ברשת ב'. מודעת ההיכרות, שבה הזמינה בחורים להתקשר אליה, הניבה פירות רבים. אולם דווקא משה, בן ה" 27, מחדרה, קסם לאסתי באופן מיוחד. היא הסכימה לבוא אליו מיד, למקום עבודתו באולפני הרדין בקיריה בתל-אביב. הם סיכמו טלפוני, שאם היא תמצא חן בעיניו, הוא ישעין את ידו על מתניו, ואם היחס יהיה הרדין — היא תשלב את ידה בידו.

אסתי, בת ה" 25 מאזור, שכרה מוגנית מיוחדת, והגיעה תוך חצי שעה לאולפני הרדין בקיריה בתל-אביב. משה נעים סידר איתה באולפנים, הראה לה כיצד נעשית עבודת הרדין, ולבסוף השעין את ידו על מתנוגי כמסוכם. אסתי מיהרה לשלב את ידה בידו.

לשניים הסתבר שהם מכירים עוד מתקופת שירותם הצבאי. שאותו עשו במשותף במרכז הארץ. הם העלו חוויות מן העבר, וגילו עניין וחיבה גוברים ו" הולכים זה אל זה.

בערך בשעה 10 בלילה החליטו לצאת לטייל. במהלך טיולם עברו על-פני בנייני משרד-החקלאות, השוכנים בסמוך ל" אולפני הרדין. שם הציע נעים, שהוא צולע כתוצאה משיחוק-ילדים (פוליו), לה" כנס לחצר ולנוח על-גבי ספסל. אסתי הסכימה.

חסינות

עיתונאית

כ אשר למה שאירע לאחר מכן, קיימות שתי גירסות: פרקליטו של נעים, עוה"ד צבי לידסקי, אינו מכחיש שנעים קיים עם אסתי יחס-ימין על הספסל, אך טוען שהיה זה מרצונה, ושהבחורה ה" פשטה, "כדי ששימלתה לא תתקמט".

מספר נעים: "התיישבנו על המדרגה בתוך חצר משרד-החקלאות. האווירה ה" להטה והתחיל חיזור עקשני משני הצדדים. כשהבחנתי שהיא מעוניינת, משכתי אותה כלפי מטה בעזרת ידי. היא נעתרה, אך ניסתה להסביר לי שהמקום לא סימפטי. לבסוף, אחרי שיכנועים רבים, היא הס" כימה לקיים מגע מיני, והציעה שועלה על הספסל. היא טענה שהשימלה מת" קמטת והצעתי לה להרימה. אז היא פשטה,

שם בדי.